

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 887

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 724 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală	2-4
Decizia nr. 726 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală	4-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
945. — Hotărâre privind acordarea unor ajutoare de urgență	7
946. — Hotărâre privind organizarea, desfășurarea și finanțarea manifestărilor prilejuite de 1 Decembrie — Ziua Națională a României, în anul 2015	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 724

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Ștefan în Dosarul nr. 391/91/2015 al Tribunalului Vrancea — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 649D/2015.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 699D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Frîncu în Dosarul nr. 7.678/118/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

4. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 649D/2015 și nr. 699D/2015 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 649D/2015 la Dosarul nr. 699D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 506 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță „fără citarea părților” este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 18 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 391/91/2015, **Tribunalul Vrancea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Constantin Ștefan cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

10. Prin Decizia penală nr. 234/P din 17 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.678/118/2014, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Vasile Frîncu cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât reglementează o procedură eminentemente scrisă și fără citarea părților, care nu respectă exigențele de contradictorialitate și oralitate ale procesului penal. Arată că examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire fără citarea părților creează un dezechilibru în detrimentul acestora, în condițiile în care nu pot fi aduse contraargumente la susținerile procurorului.

12. **Tribunalul Vrancea — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este justificată, dacă sunt avute în vedere, pe de o parte, aspectele pe care instanța este obligată să le examineze în cadrul admisibilității cererii de revizuire, așa cum acestea sunt prezentate în art. 459 alin. (3) din Codul de procedură penală, importanța acestora în scopul soluționării corecte a cauzei și soluțiile la care poate ajunge instanța la finalizarea acestei examinări, iar, pe de altă parte, necesitatea de a se oferi părților un proces echitabil, cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale. Arată că revizuentul nu are posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi susținerile sale ori de a combate susținerile celorlalte părți sau ale procurorului, în condiții de contradictorialitate, cu respectarea deplinei egalități a armelor.

13. **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în măsura în care textul de lege criticat se interpretează în sensul că procurorul participă în etapa examinării admisibilității în principiu a cererii de revizuire, în timp ce, în aceeași procedură, părțile nu sunt citate și nu pot formula concluzii în fața instanței. Consideră că, în această ipoteză, tratamentul diferențiat instituit în favoarea procurorului și în defavoarea părților nu asigură echilibrul necesar între acuzare și apărare și lezează dreptul la un proces echitabil și principiul egalității în drepturi. Arată că principiul egalității armelor reprezintă o garanție fundamentală a unui proces echitabil și presupune menținerea pe tot parcursul

acestui a unui echilibru între părți și Ministerul Public, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 30 octombrie 1991, pronunțată în Cauza *Borgers împotriva Belgiei*, Hotărârea din 27 octombrie 1993, pronunțată în Cauza *Dombo Beheer B.V. împotriva Olandei*, Hotărârea din 23 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Ankerl împotriva Elveției*, Hotărârea din 18 februarie 1997, pronunțată în Cauza *Niderost-Huber împotriva Elveției*, Hotărârea din 7 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kress împotriva Franței*, Hotărârea din 24 aprilie 2003, pronunțată în Cauza *Yvon împotriva Franței*, Hotărârea din 27 aprilie 2004, pronunțată în Cauza *Gorraiz Lizarraga și alții împotriva Spaniei*, Hotărârea din 6 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Stankiewicz împotriva Poloniei*, Hotărârea din 15 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Georgios Papageorgiou împotriva Greciei (nr. 2)*, Hotărârea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Cauza *Bălașa împotriva României*, Hotărârea din 12 aprilie 2012, pronunțată în Cauza *Lagardère împotriva Franței*).

14. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 138 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 12 aprilie 2013.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: *„Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților”*.

19. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 147 privind efectele deciziilor Curții Constituționale și ale art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la prevederile art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției critică soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță *„fără citarea părților”*. Prin Decizia nr. 506 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță *„fără citarea părților”* este neconstituțională, întrucât încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală referitor la dreptul la un proces echitabil. Prin decizia anterior citată, Curtea a reținut că, prin excluderea numai a părților de la soluționarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire, fără a dispune expres cu privire la neparticiparea procurorului, acesta fiind prezent în temeiul normelor de generală aplicare ale art. 363 alin. (1) din Codul de procedură penală, dispozițiile de lege criticate determină ruperea echilibrului procesual, fiind înfrânte exigențele unui proces echitabil, de vreme ce nu se respectă egalitatea de arme între acuzare și apărare. În aceste condiții, Curtea a observat că revizuentul nu se bucură de posibilitatea reală de a aduce comentarii referitoare la tot ceea ce este avansat în drept sau în fapt de către procuror și la tot ceea ce este prezentat de acesta cu privire la eventuala excludere a unor probe, la suspendarea executării hotărârii supuse revizuirii ori cu privire la instituirea în sarcina sa a obligațiilor ce rezultă din dispunerea măsurii controlului judiciar. Astfel, prin excluderea revizuentului din această procedură este restrânsă în mod absolut posibilitatea acestuia de a avea cunoștință și de a dezbate susținerile parchetului, revizuentul plasându-se într-o situație dezavantajoasă față de procuror. Atâta vreme cât admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se soluționează cu participarea procurorului, din perspectiva contradictorialității, ca element definitoriu al egalității de arme și al dreptului la un proces echitabil, Curtea a stabilit că norma legală trebuie să permită citarea părților, fiind suficient să li se asigure părților posibilitatea participării în această etapă procesuală. Judecătorul poate decide asupra admisibilității în principiu a cererii de revizuire și fără participarea părților, atât timp cât acestea au fost legal citate, de vreme ce, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, dreptul la un proces în contradictoriu înseamnă, într-un proces penal, că atât procurorului, cât și părții trebuie să li se ofere posibilitatea de a avea cunoștință și de a putea aduce observații referitoare la toate probele prezentate sau la observațiile depuse de către cealaltă parte în vederea influențării deciziei instanței. În consecință, Curtea a statuat că soluția legislativă cuprinsă în art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță *„fără citarea părților”*, este neconstituțională, întrucât încalcă art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, și, prin urmare, în această procedură, la care participă procurorul, trebuie citate părțile, în scopul asigurării posibilității acestora de a participa la această etapă procesuală (paragrafele 30—33). Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*. Ținând cont de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și de faptul că decizia mai sus menționată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță *„fără citarea părților”* urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță „fără citarea părților”, excepție ridicată de Constantin Ștefan în Dosarul nr. 391/91/2015 al Tribunalului Vrancea — Secția penală și de Vasile Frîncu în Dosarul nr. 7.678/118/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția penală și Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 726

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Benjamin Popa în Dosarul nr. 1.774/216/2014 al Judecătoriei Curtea de Argeș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 743D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale referitoare la dispozițiile art. 320¹ din Codul

de procedură penală din 1968, și anume Decizia nr. 398 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 21 noiembrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
4. Prin Încheierea din 4 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.774/216/2014, **Judecătoria Curtea de Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Benjamin Popa cu ocazia soluționării în primă instanță a unei cauze penale privind săvârșirea infracțiunilor de viol — art. 218 din Codul penal — și de violare de domiciliu — art. 224 alin. (2) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât creează o inegalitate de tratament între inculpatul care recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa și cel care face o recunoaștere parțială. Acesta din urmă, dacă se apără și dovedește că nu există probe că ar fi săvârșit una din infracțiunile pentru care este trimis în judecată, nu poate

beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea a cărei săvârșire o recunoaște.

6. **Judecătoria Curtea de Argeș** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece inculpatul care recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa nu se află în aceeași situație juridică cu inculpatul care nu recunoaște integral faptele, ceea ce determină un tratament diferit al acestora. Face trimitere, în acest sens, la Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011, prin care Curtea Constituțională a reținut că încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între mijloacele folosite și scopul urmărit. Prin urmare, dispozițiile art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor art. 16 din Constituție, diferența de tratament juridic fiind justificată de considerente ce țin de atitudinea diferită adoptată de inculpați cu privire la învinuirile ce li se aduc.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală. Textele de lege criticate — din care primele două au fost modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, iar cel de-al treilea a fost introdus prin aceeași Lege nr. 255/2013 — au următorul cuprins:

— Art. 374 alin. (4): „*În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă*

recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10).”;

— Art. 375: „(1) *Dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanța procedează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului și ale celorlalte părți, se pronunță asupra cererii.*

(2) *Dacă admite cererea, instanța întreabă părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe cu înscrisuri.*

(3) *Dacă respinge cererea, instanța procedează potrivit art. 374 alin. (5)—(10).”;*

— Art. 396 alin. (10): „*Când judecata s-a desfășurat în condițiile art. 375 alin. (1) și (2), când cererea inculpatului ca judecata să aibă loc în aceste condiții a fost respinsă sau când cercetarea judecătorească a avut loc în condițiile art. 377 alin. (5) ori art. 395 alin. (2), iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea descrisă în actul de sesizare și recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime.”*

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 374 alin. (4) și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 484 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 10 august 2015, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4) și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală și a reținut că procedura simplificată de judecată în cazul recunoașterii învinuirii nu constituie o noutate în materie procesual penală, fiind reglementată pentru prima dată de dispozițiile art. 320¹ din vechiul Cod de procedură penală — introduse prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor —, cu titlul de derogare de la dreptul comun, ce presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în faza de urmărire penală au fost dezlegate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului (paragraful 12). Curtea a statuat că reducerea limitelor speciale de pedeapsă ca urmare a recunoașterii învinuirii nu poate fi convertită într-un drept fundamental, ci reprezintă un beneficiu acordat de legiuitor, potrivit politicii sale penale, în anumite condiții, printre care se numără și recunoașterea în totalitate a faptelor reținute în sarcina inculpatului, tocmai caracterul integral al recunoașterii învinuirii fiind cel care face inutilă efectuarea cercetării judecătorești, așa cum este reglementată aceasta de dispozițiile art. 374 alin. (5)—(10) din actualul Cod de procedură penală. Având în vedere efectele procedurii de judecată simplificate, instanța poate respinge, în baza unor criterii obiective și rezonabile, cererea formulată de inculpat, întrucât, indiferent că recunoașterea învinuirii este totală sau parțială, ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului. Prin urmare, nu simpla recunoaștere a învinuirii, chiar și integrală, este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil

desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției inculpatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa. De altfel, având în vedere tocmai riscul exercitării de presiuni asupra inculpatului spre a-și recunoaște vinovăția și cu privire la fapte pe care nu le-a săvârșit, posibilitatea instanței de a respinge cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii simplificate constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Judecătorul nu este obligat, în absența convingerii cu privire la sinceritatea inculpatului — chiar dacă acesta recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa —, să admită cererea formulată de inculpat, ceea ce reprezintă o materializare a principiului constituțional al înlăturării justiției de către instanțele judecătorești, consacrat de art. 124 din Legea fundamentată. Prin urmare, instanța are posibilitatea de a respinge cererea inculpatului, chiar și în condițiile unei recunoașteri totale a faptelor reținute în sarcina sa, atunci când nu este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei și consideră că judecata nu poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ci trebuie să se facă potrivit dreptului comun (paragraful 13).

14. Cu privire la critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, prin Decizia nr. 484 din 23 iunie 2015, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Benjamin Popa în Dosarul nr. 1.774/216/2014 al Judecătoriei Curtea de Argeș și constată că dispozițiile art. 374 alin. (4), ale art. 375 și ale art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Curtea de Argeș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

* Decizia Curții Constituționale nr. 323 din 30 aprilie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015.

1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015*, nepublicată în Monitorul Oficial al României la data pronunțării prezentei decizii). Or, inculpatul care nu recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa nu se află în aceeași situație cu cel care recunoaște integral învinuirea, motiv pentru care instanța — care are obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei și cu privire la persoana inculpatului — în primul caz va soluționa cauza potrivit dreptului comun, cadru procesual în care poate lămuri toate împrejurările, iar în cel de-al doilea va judeca potrivit procedurii simplificate, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege. Tratamentul juridic diferențiat instituit prin dispozițiile de lege criticate este, prin urmare, justificat și nu se poate vorbi de existența unei discriminări, cu atât mai mult cu cât reducerea limitelor speciale de pedeapsă nu reprezintă un drept fundamental, ci constituie un beneficiu acordat de legiuitor în anumite condiții, potrivit politicii sale penale (paragraful 15).

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 375 din Codul de procedură penală, față de care nu au fost formulate critici distincte.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind acordarea unor ajutoare de urgență

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea unor ajutoare de urgență în sumă totală de 10.000 lei din creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pe anul 2015, în vederea sprijinirii familiilor persoanelor decedate în urma exploziei produse la S.C. „Șapte Spice” — S.A. din municipiul Brașov, în data de 5 noiembrie 2015, după cum urmează:

a) 5.000 lei pentru familia doamnei Mardare Cornelia, titularul ajutorului de urgență fiind soțul acesteia, domnul Mardare Corneliu cu domiciliul în municipiul Brașov, Str. Metalurgiștilor nr. 1, bl. G13, sc. B, ap. 2, județul Brașov;

b) 5.000 lei pentru familia domnului Gavrilăscu Ioan, titularul ajutorului de urgență fiind fiica acestuia, doamna Gavrilăscu Ionela, cu domiciliul în municipiul Brașov, str. Szemler Ferenc nr. 50, ap. 60, județul Brașov.

Art. 2. — Prin derogare de la prevederile art. 37 și 38 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea ajutoarelor prevăzute la art. 1 nu se impune efectuarea anchetelor sociale.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Claudia-Ana Costea
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 25 noiembrie 2015.
Nr. 945.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea, desfășurarea și finanțarea manifestărilor prilejuite de 1 Decembrie — Ziua Națională a României, în anul 2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 2 alin. (1) și art. 3 din Legea nr. 136/2014 pentru organizarea și desfășurarea evenimentelor dedicate Zilei Naționale a României — 1 Decembrie și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) În scopul participării la parada militară națională organizată cu ocazia Zilei Naționale a României, în anul 2015, în condițiile legii, se aprobă invitarea în România de Ministerul Apărării Naționale a unui număr de cel mult 200 de

persoane, care vor face parte din detașamentele armatelor statelor membre NATO și partenerere.

(2) Normativele de cheltuieli pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc
p. Ministrul afacerilor externe,
George Ciamba,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 25 noiembrie 2015.
Nr. 946.

N O R M A T I V E
privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și efectuarea cheltuielilor
de către Ministerul Apărării Naționale pentru detașamentele armatelor statelor membre NATO
și parteneri participante la parada militară națională din 1 Decembrie 2015

I. Limite maxime de cheltuieli pentru personalul detașamentelor armatelor statelor membre NATO și parteneri invitate să participe la parada militară națională din 1 Decembrie 2015

Naturi de cheltuieli	Limite
1. Cheltuieli zilnice de masă	47 lei/persoană/zi
2. Cafea, apă minerală, sucuri și gustări	15 lei/persoană/zi
3. Alte cheltuieli pentru vizitarea obiectivelor turistice din municipiul București, efectuarea de fotografii oficiale etc.	40 lei/persoană

II. Limite maxime de cheltuieli pentru personalul român însoțitor al detașamentelor armatelor statelor membre NATO și parteneri

Naturi de cheltuieli	Limite
1. Cafea, apă minerală, sucuri și gustări	15 lei/persoană/zi
2. Alte cheltuieli pentru vizitarea obiectivelor turistice din municipiul București, efectuarea de fotografii oficiale etc.	40 lei/persoană

N O T Ă

Cazarea, asistența medicală de urgență și transportul personalului străin se asigură prin grija Ministerului Apărării Naționale, cu mijloacele proprii.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

